

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Tersta piše Teržaški časnik, da se je za nesrečnike na Krajnskem do 7. januarja nabralo 5770 fl. 44 krajc.

Iz Celjovca se zvē, da se je telegraf iz Ljubljane v Celjovec na noviga leta dan odpèrl, po katerim so sedaj Celjovčani v hitri zavezi z Dunajem itd.

Iz Siska se od 4. tega mesca „Novicam“ piše: „Po mojim zadnjim pismu od 28. p. m. je šlo v vse sosedne dežele veliko žita; prodalo se je med tem 4000 vaganov pšenice po 3 fl. 10 kr. do 3 fl. 30 kr., 2000 vaganov soršice po 2 fl. 21 kr. do 2 fl. 24 kr., 2000 vaganov turšice po 48 grošev, 500 vaganov lepiga prosa po 45 grošev, 1000 vaganov lepiga ječmena po 40 grošev, 1000 vaganov ovsa po 28 do 30 grošev; ta cena žita je za zdaj precej stanovitna, samo cena turšice nekoliko višji gré, zato ker od vših strani za-njo poprašujejo in se je zavoljo tega tukajšna zaloga nekoliko pomanjšala. Na vodah imamo led; ker pa mraz od včeraj nekoliko odjenjuje, se je nadjati, da bo tudi led kmalo odjenjal“.

Iz Lutomera. 30. decembra se je u našem kraju nesreča pripetila. Radomrčanje so podirali u breznom logu za kurjavo breze; po nepazljivosti je posekano srednje veliko dervo posebičilo spoštovanega moža Matija Strman-a, posestnika iz Brebrovnika, tako silno, da je že isto večer umrl. Velika žalost je presunila celo občino, osobito pak njegovo rodovino, ki je po taki nesreči marljivega in skerbnega očeta zgubila. Naj bila ta žalostna prigoda iz gled vsim, koji so mnogokrat v svojih opravilih prenečimerni! Iz tega namena sim naznani to prigodo.

Iz Vremanske doline. O. *). Pridši po svojim popotovanji sopet v Ljubljano, sim se namenil, v spomin tega in v blagor Krašovcam popotovanja po Vremski dolini in njeni okolici ob kratkim omeniti, ker je gotovo vsakmu rodoljubu jako drago se soznaniti z okolicami svoje domovine, zlasti zvediti posebnosti nekterih krajev.

Vremška dolina, dasiravno blizo velke ceste med Terstom in Ljubljano, je li malo znana. Pot od Snožeč do Vrem je grozno slaba in neprijazna. Huda Kraška pustota spremila popotnika od Gaberka do Goričice. Pogled v Senadolje mu obudí misel, da bi trud in umetnost tudi zanemarjene visočine, čez ktere cesta pelje, znal sčasoma v rodotviten, prijazen, z drevjem osenčen svet spreoberniti. Kodar sadaj ovca komaj pod gorečimi solčnimi žarki ali v silni borji revniga živeža med raztrošenim kamnjem iše, bi se znale brezštevilne trume drage govedine in visoko cenjenih Kraških kónj na lepih pašnikih pod drevno senco v prijaznem hladu vést.

Ta pogled, dragi Kraški rojaki! bi vas imel spodbudati, se obdelovanja svoje zemlje z veči marljivostjo, kot dosadaj lotiti, zlasti ker vam bodo dohodki od velke ceste v kratkim večidel mičuli, in vas potem primorali, vse svoje stroške iz dohodkov zemlje si omisliti. Nikar ne mislite, da vaše gmajne niso vredne nobene pôprave, in da bi bil vès vaš trud zastonj, keteriga bi obernili za zboljšanje svoje zemlje. Ozrite se na cesarsko Lipico, ktera enaka raju med Kraško pušavo leží, — poglejte sém ter tjè staje, posajene po krajih, kodar borja nar hujši briše, in vender lepo rastejo! Tako bi tudi drugot posajeno drevje tudi rastlo, hudi piš burje krotilo, rahlo zemljo odnesa varovalo, jo z listjem gno-

*) Prosimo, oblubo zastran natančniga imenika kervine in ženitne žlahte, po Krasu znaniga, kmalo spolniti.

Vred.

jilo, s hladno senco zapék rastljin odvračalo in prebivavce s silo potrebnim lesom previdilo. Bog daj srečo novimu družtvu, ki se je vstanovilo z namenam goli Kras z drevjem ovenčati, da bi Krašovce k previdu dopeljalo, da v neutrudljivi saji lesa vsa njih prihodna sreča leží, in da zistenje te sreče ni nemogoče, ampak da je zgol njih rokam izročeno.

(Konec sledi.)

Novičar iz mnogih krajev.

4. dan t. m. se je začel zbor na Dunaji, ki na predlog austrijske vlade po poslancih večiga dela nemških vladarjev posvetuje z edinjenje všega nemškega kupčijstva in mite ali colla; le Pruska vlada z nekimi drugimi se še noče dosihmal tega zabora vdeležiti. — Cesar so podelili predsedniku ministerstva g. knezu Schwarzenberg-u in predsedniku deržavnega soveta g. baronu Kùbek-u velki križ Štefanoviga reda, ministru notranjih oprav, g. dr. Bach-u pa veliki križ Leopoldoviga reda. — Iz ukaza, kako se ima za to leto nabéra vojaških novincov (rekrutov) goditi, zvemo, da še ta mesec mora v vših okrajih dočlena komisija, ki obstoji iz kantonskih vradnikov, duhovnov in županov, popisni iménik dogotoviti, ki mora za 8 dni v očitno naznanilo nabit biti za pritožbe; te pritožbe bo potem komisija s kantonskim poglavljarem prevdarila, in potem se bo iménik novincov napravil, ki mora do 20. svečana končan biti. Asentna komisija bo obstala iz kantonskega poglavljara, iz 1 civilnega in 1 vojaškega zdravnika, iz 1 oficirja, 1 popisnega oficirja, 1 vradnika vojne komisije in iz soseskih prič. — Od vzdignjene narodske straže imajo na Dunaji v vojaški shrambi že 800.000 puš, ki bojo z majhnimi prenaredbami za vojake pripravne. — Svitli nadvojvoda Janez je v Gradcu zbolel; toraj je zbor kmetijske in zgodovinske družbe preklican. — Slavni Diakovarski škof g. Strossmayer je apostolski vikár v Serbiji izvoljen. — Govorí se, da bo vojvodina Srbska sopet z Ogerskim zedinjena. — Iz Ogerskega grejo cele trume ciganov memo Dunaja, ki se preseljujejo v Algier na Afrikansko. — Na Erdeljskim je letos tako pozno zima nastopila, da nar starejiljudje tega ne pomnijo; konec listopada so ondi cvetele in zorele jagode. — Napoleon od dné do dné bolj stopa v stopinje nekdanjega cesarja Napoleona; na bandera pride Francoski orel, na novo kovani denar na eno stran podoba Napoleona, na drugo stran napis „Ljudovlada francoska“, nad ta napis pa krona, kakor je to že ob času sklenjeno bilo, ko je cesar Napoleon se konsul bil; nova vstava bo te dni na znanje dana; Napoleon si je določil vsako leto 6 milionov frankov. Napis poprejšne ljudovlade: „svoboda, enakost in bratinstvo“ so povsod izbrisani, drevesa v spomin svobode so povsod posekane, okoli 3000 Francozov ima zaperti.

— V Carigradu presoduje komisija pravice do slobodnega groba v Jeruzalemu; gerška duhovšina opira svoje pravice na privilegij, ki ga ji je kalif Omer nekdaj podelil, Francozi pa terdijo svoje pravice s pogodbo od leta 1840.

Ker so nekteri g. naročniki »Novic« naročnino še po nekdanji ceni poslali, jih opomnimo, da letos Novice dva-krat v tednu (v sredo in saboto) izhajajo in brez poštnine za celo leto 3 fl., s poštnino vred 4 fl. veljajo; po ti ceni se razdeli naročilo za polovico ali četert leta. Prosimo tedaj, da naj tisti, ki so premalo poslali, dospošljejo, kolikor so od manj poslali, in se tudi novi naročniki, ki se še naročiti hočejo, po tem ravnajo. — Sicer zamoremo o ti priliki svojim prijatlam z veseljem na znanje dati, da je to leto posebno veliko novih naročnikov »Novic« pristopilo.

Založništvo.